UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Devoti Admodùm Et Consolatione Pleni Confessionales Psalmi Septem

Isidorus <A Cruce>

Dillingæ, 1675

Psalmus II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-53188

Visual Library

PSALMUS II.

FLuunt dies, & labuntur anni; sed infœlix ego, qui post tot animæ meæ labes, post casus gravissimos, ac diuturnos nondum resipisco, nec compungor de peccatis meis!

In ea frequenter relabi contemno, ab eis resurgere non curo, nova veteribus, majora minoribus accumulans.

Quid faciam Domine, aut quò ibo, cùm novissimum meum tempus venerit?

Ubi abscondar à vultu iræ tuæ? aut quò à facie tua fugiã, *a* cùm vocaveris me ad judiciũ, & requisieris à me de talento mihi tradito rationem? Quid

a *Psalm.* 138.

Quid respondebo tibi, aut quomodo negligentiam meam excusabo, cùm sederis super thronum Majestatis tuæ, & usque ad ultimum quadrantem præceperis mihi reddere rationem villicationis meæ? *a*

Dicam equidem, Domine, vim patior, responde pro me: quis enim ego sum, ut respondeam tibi in judicio?

Sed quid si me ipsum respondere compellas? contusus, territus, ac tremens dicam: nihil Domine superlucratus sum.

Quin imò nequiter & inaniter consumpsi talentum tuum, ac bona tua VIVENDO luxuriosè dissipavi. *b*

Sed

a *Luc. 16.* b *Luc. 15.*

Sed stultè locutus sum dicens VIVENDO; rectiùs quidem dixissem, MORIENDO.

Sed vivere me tunc putabam, & mortuus eram quia sine te, verâ vitâ meâ vivebam: & si aliquando tecum vixi, vix memini.

Quin imò si vita impij mors potiùs, quàm vita dicenda est; meritò dicam, quòd priùs cœpi mori, quàm vivere.

Nondum enim quid vita esset, perfectè intellexeram, cùm jam te vitam vitarum, & fontem vitæ derelinquerem, & in multis sceleribus ætatem malitia supplevit.

Ex utero matris meæ egressus non fueram, & jam peccator eram.

In

In mundum ingrediens, peccata, in quibus genuerunt me parentes mei, adhuc peccati nescius deflevi.

Nec penitus cessaveram aliena flere peccata, quando propria commisi, quæ cognovi, & non flevi.

Infans iniquitates colui, & pueritiam, in qua purus esse debui, impurus egi, exhalabámque de limosa concupiscentia carnis, *a* & scatebra pubertatis; & obnubilabam cor meum, ut non discerneret lucem à tenebris, & serenitatem mentis à caligine libidinis.

Et ætatem imbecillem, obliviosam & lascivam rapiebat voluptas

a *D. Aug. lib. Confess.*

ptas perfida & dolosa per abrupta cupiditatis; & ebulliebam per scortationes meas, inferis satiari desiderans.

A pueritia veni in adolescentiam, nec factus sum citiùs adolescens, quin citiùs mea pravitas adoleverit.

Ausúsq; sum variis, & umbrosis amoribus silvescere, è quibus abstractus & illectus *a*. flagitiorum gurgite mergebar in interitum & perditionem.

Dies adolescentiæ meæ, malæ & nefandæ transierant, & pergebam in juventutem, sed ad priores revertebar, quantò ætate maturior, tantò vanitate turpior.

Juvenis fui, & attigi virum, sed sem.

a *Iac. 1.*

ſemper viguit in me pro virtute vitium.

Senui, & incanui nec ambulabam in viis tuis, ſed velut puer centum annorum puerilia adhuc ſenex facio.

Ubi ergo aliquando innocens fui? ut ſecundùm tempus innocentiæ meæ à te velim judicari? etiamſi illud conſtituas mihi ad judicium.

Juſtus es enim Domine, & rectum judicium tuum, *a* reddíſque unicuique ſecundùm opera ſua.

Ego autem omnia mea vereor, quoniam opera tenebrarum ſunt; operarius iniquitatis fui ab initio, atque

a *Pſal. 118.*

atque impiorum semitas libens semper secutus sum.

Jacui in vitiis, sicut porcus in immunditiis, & sicut ille siliquis pascitur, sic ego fabulosis & scurrilibus verbis oblectabar; seriis autem, & utilibus tristabar.

Cum operantibus iniquitatem communicabam, & cum electis eorum convivabar; & gloriabar in malitia, qui potens eram in iniquitate. *a*

Excusare me amabam, accusare nesciebam, & ingravabam cor meum, eóque peccatum meum insanabilius, quò me peccatorem non esse arbitrabar.

Nec solùm medicinam animæ meæ ad mortem infirmatæ non quæ-

a *Psalm.* 51.

quærebam, sed & oblatam recusabam, & adversùs eam ministrantes, animô irreverentî & infrunito indignabar.

Arguentes me persequebar, loquentes verò mihi placentia amplexabar.

Et in illorum sermonibus mihi complacui, qui non habebant cor rectum ad te.

Studui in commentis & mendaciis, & in cunctis dilexi magis tenebras, quàm lucem. *a*

Ecce vitam meam enuntiavi tibi DEUS meus! Hæc est series vitæ meæ, in qua iram tuam merui. Hæc respondebo tibi, cùm interrogaveris me, de me.

Sed

a Ioan. 3.

Sed & delicta juventutis meæ, & ignorantias meas ne memineris Domine! *a*

Nec intres in judicium cum servo tuo, quia non justificabitur in conspectu *b* tuo omnis vivens.

Si intrare tamen velis, quoniam DEUS diligens judicium tu es, *c* fac mecum judicium, sed non facias justitiam.

Et judica me secundùm judicium diligentium Nomen tuum, *d* ut cantem tibi misericordiam & judicium.

Memento Domine, quòd licet nequam ego sum, servus tamen tuus sum, & filius ancillæ tuæ. *e*

Et

a *Psal.* 24. b *Psal.* 142. c *Isaia* 61. d *Psal.* 118. e *Psal.* 115.

Et non ad multitudinem miseriarum mearum, sed ad magnitudinem miserationis tuæ respicias.

Et cùm propter scelera mea iratus fueris in me, misericordiæ tuæ recordaberis.*a*

Ut non in æternùm irascaris mihi, sed miserearis tribulato servo tuo.

Ut te laudet anima mea, & confiteatur miserationes tuas.

Gloria Patri, & Filio, &c.

Sicut erat in principio, &c.

a Abac. 3.